

*Prietenul
păcătoșului*

John Vine Hall

PRIETENUL PĂCĂTOSULUI

John Vine Hall

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original sub titlul *The Sinner's Friend*.

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;

imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);

stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portaluri sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.

copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaturi, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet: <http://www.magnagratia.org/copyright.html>

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Prietenul păcătosului

John Vine Hall

CUPRINS

---

1. Păcătosule, această carte este pentru tine!	7
2. Aruncați în iad!.....	9
3. Niciodată izgonit afară.....	11
4. Cel căzut - restaurat.....	13
5. Pace pentru conștiința vinovată.....	15
6. Păcatul – iertat pe deplin și uitat.....	17
7. Justificare fără plată	21
8. Sfințirea.....	23
9. Iertare pentru cel mai mare păcătos.....	25
10. Iertare pentru vrăjmașii lui Dumnezeu.....	27
11. Cel cu inima zdrobită	31
12. Cunoașterea mântuirii tale	33
13. O iertare bogată.....	35
14. Vocea de avertizare a lui Dumnezeu	37
15. Viața și moartea	41
16. Distrugerea veșnică a celui nepocăit.....	45
17. Puterea lui Dumnezeu.....	47
18. Scaunul de judecată al lui Hristos	49
19. Adevărata pocăință	53
20. Bucurie în cer pentru păcătoșii care se pocăiesc.....	55

21. Mântuirea este prin credință, nu prin fapte	57
22. Împărăția lui Dumnezeu.....	61
23. Necredința – ruina sufletului	65
24. Eliberarea din necaz	69
25. Un cuvânt adresat săracilor	73
26. Vestea bună pentru păcătoși.....	79
27. Pâinea vieții	83
28. Trebuie să fii născut din nou.....	85
29. Viața veșnică	87

1. PĂCĂTOSULE, ACEASTĂ CARTE ESTE PENTRU TINE!

Scopul ei este să-ți dea speranță și mângâiere, bucurie și pace.

Trebuie doar să crezi în dorința lui Dumnezeu de a ierta pe orice păcătos care se pocăiește, și să te rogi fierbinte ca El să-ți dea îndurare, apoi să te odihnești liniștit că, dacă ești pocăit cu adevărat, și nimic altceva, El te va ierta (da, chiar pe tine) de dragul singurului Lui Fiu preaiubit.

Ține minte – „Totuși Domnul așteaptă să Se milostivească de voi, și Se va scula să vă dea îndurare, căci Domnul este un Dumnezeu drept: ferice de toți cei ce nădăjduiesc în El!” (Isaia 30:18). De aceea, lasă deoparte ispitele Satanei, care vrea să nu îți pui încrederea în îndurările lui Dumnezeu, ci să te convingă să crezi că păcatele tale sunt prea mari ca să poată fi iertate. Acest lucru este imposibil, pentru că, „sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat” (1Ioan 1:7).

Nu refuza să asculți glasul conștiinței, căci singurul lucru pe care El îl cere este să conștientizezi că ai nevoie de El.

Rugăciunea personală, tainică, fierbinte, este modalitatea care nu eșuează niciodată în a obține mângâiere și eliberare în perioadele cele mai tulburi.

Iată lucrurile care însoțesc mântuirea și pe care Dumnezeu nostru îndurător le va primi întotdeauna: o inimă zdrobită, conștientizarea umilă a faptului că nu merităm decât condamnarea, și un strigăt fierbinte pentru îndurare.

Cititorul acestei cărți trebuie să-și amintească faptul că, în și prin el, nu poate face nimic ca să câștige favoarea lui Dumnezeu. Dar el nu trebuie să descurajeze, căci Dumnezeu este dornic să dea Duhul Lui oricărui care Îl cere. El, de asemenea, va da credința, pocăința și duhul rugăciunii oricărui suflet care le caută. Nici unul nu a fost refuzat până acum.

Te îndemn, dragă cititorule, din toată inima, să parcurgi fiecare paragraf al acestei broșuri, și să citești în Scriptură fiecare pasaj la care se face referire. Îți vor aduce multă mângâiere.

2. ARUNCAȚI ÎN IAD!

„Să se întoarcă păcătoșii în iad, toate neamurile care uită pe Dumnezeu” (Ps. 9:17, BOR)

Cât de groaznică este această sentință! Sărmane păcătos, ce te vei face tu în această situație îngrozitoare? Cum vei scăpa de condamnarea oamenilor răi, care vor fi aruncați în chinul veșnic?

„Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit” (F.A. 16:31).

„Toate păcatele pe care le-a săvârșit se vor uita!” (Ezec. 33:16).

Domnul mântuiește pe om chiar și în ceasul al 12-lea, iar mântuirea Lui este completă. De aceea, nu dispera niciodată, nu amâna nici măcar un moment; mâine poate să nu mai fie o zi disponibilă pentru tine.

Ziua judecății va veni foarte curând.

Ești tu pregătit pentru acea zi îngrozitoare? Sau, ca restul lumii nepăsătoare, fugi de acest gând până când ceasul bolii te va duce pe patul de moarte? Milioane de oameni au făcut

acest lucru, și acum sunt în chinul veșnic. Autorul acestei cărți a fost cândva lângă patul unui muribund care se afla exact în această stare teribilă. Acel om fusese adesea avertizat, dar, atunci când boala l-a cuprins, nu mai avea nici o dorință pentru lucrurile cerești, și așa a și murit, fără pocăință. Vremea când suntem sănătoși este vremea de a-L sluji pe Domnul, chiar dacă și în boală, sau chiar în ultimul ceas, poate să nu fie prea târziu, căci pocăința și iertarea sunt inseparabile (Luca 24:47). Dar, atenție, acesta este un experiment periculos, la care n-ar apela decât nebunii.

Citește mai departe, și vei vedea ce încurajare ți se dă să te încrezi în îndurarea Dumnezeuului plin de milă, care nu găsește nici o plăcere în moartea păcătosului (Ezec. 33:11) și care a promis că nu va respinge pe nimeni dintre cei care vin la El cu o inimă smerită, zdrobită, care își pun încrederea în meritele Fiului Lui preaiubit.

3. NICIODATĂ IZGONIT AFARĂ

„Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară: căci M-am pogorât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis. Și voia Celui ce M-a trimis, este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l înviez în ziua de apoi. Voia Tatălui Meu este ca oricine vede pe Fiul, și crede în El, să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi” (Ioan 6:37-40)

Acest verset ne vorbește despre o asigurare, anume că oricât ar fi de mare vina, oricât de groaznice ar fi viciile, oricât ar fi de mare robia față de Satana, oricare ar fi hotărârile tainice ale lui Dumnezeu, oricare ar fi greșelile cu voie sau fără voie, oricare ar fi slăbiciunile noastre în a veni la Hristos, nici una din acestea nu îl vor putea convinge pe Dumnezeu să respingă o singură persoană care a venit la El pentru mântuirea sufletului său cu o dorință sinceră de a obține această binecuvântare, arătându-se dependent doar de adevărul, puterea și harul Lui, și folosind metodele pe care Dumnezeu le-a lăsat pentru aceasta. Exact aceasta este și voia Tatălui, pe care Fiul a venit din cer ca să o împlinească: anume ca nici

unul din cei care sunt dăruți Fiului Său să nu ajungă să fie vreodată respins sau pierdut, în viață sau în moarte, ci ca fiecare dintre ei să fie înviat și dus în fericirea veșnică în ziua de apoi.

Isus nu doar că îi mântuiește pe toți cei care cred în El și Îl ascultă, ci îi și eliberează de vina, condamnarea, stăpânirea și contaminarea tuturor păcatelor lor. În final, El îi va salva de la însăși existența și efectele păcatului, atunci când moartea va fi înghițită de biruință și suferința de fericirea veșnică.

Păcătosule, mai stai pe gânduri? Ai putea respinge, chiar și o clipă, această glorioasă ofertă de îndurare? Acum este ziua mântuirii, a sosit timpul fericirii tale, când toate păcatele tale pot fi șterse și sufletul tău mântuit pe vecie. Isus dorește să-ți facă bine. O, primește-L în inima ta și El te va duce în cer!

4. CEL CĂZUT - RESTAURAT

„Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșeală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții” (Gal. 6:1).

Ce binecuvântată trebuie să fie dragostea lui Hristos pentru păcătoșii sârmani, căzuți, vinovați, care merită iadul, dar care, în loc să-și plece ochii în chinurile veșnice, sunt invitați să vină fără plată, iarăși și iarăși, la izvorul milei, pentru ca păcatele lor să fie spălate și sufletele lor să fie făcute albe în sângele Mielului.

„Ah” - spune păcătosul căzut, tremurând – „asta poate fi valabil pentru cei care n-au păcătuțit așa de mult ca mine, împotriva luminii și împotriva cunoștinței care mi s-au dat, împotriva conștiinței mele și chiar în opoziție cu judecata mea. O, nu, aceste promisiuni pline de har nu sunt pentru mine”. Nu sunt pentru tine? De ce nu? Ce, este ușa milei atât de îngustă sau sângele lui Hristos atât de neputincios încât să nu iasă victorios în fața tuturor dificultăților cazului tău, oricât de rău ar fi, și chiar dacă ar fi de 1000 de ori mai rău?

Te vei îndoii tu de Cuvântul binecuvântat al bunului Tată, care împrospătează sufletele, și care veghează asupra ta cu o privire insistentă, turnând asupra ta invitația Lui plină de har, spunând: „Cum să te dau, Efraime? Nu voi lucra după mânia Mea aprinsă, nu voi mai nimici pe Efraim, căci Eu sunt Dumnezeu, nu un om” (Osea 11:8-9). Ia aminte la aceste cuvinte și întoarce-te la Domnul, mărturisindu-ți păcatele. Iată, deci, păcătosule, iată ce a pus înaintea Dumnezeu pentru copilul lui bolnav de păcat: nu o nuia, nu un blestem, ci cele mai suave accente de milă, așteptând ca tu să te duci la El și fiind gata să-ți vindece inima rănită, spunând, „Le voi vindeca vătămarea adusă de neascultarea lor, îi voi iubi cu adevărat! Căci mânia Mea s-a abătut de la ei!” (Osea 14:4).

Mai poți sta pe gânduri chiar și o clipă sau să refuzi îndurarea care-ți este oferită de El fără plată, de Acela care așteaptă să îți facă bine? Îl vei lăsa pe Dumnezeu să aștepte?

O, prietene păcătos, aruncă-te chiar acum la picioarele Lui, unde Hristos Însuși așteaptă să te primească cu o dragoste iertătoare! Nu poți fi niciodată prea rău pentru puterea vindecătoare a lui Hristos. El vindecă toată boala ta, tot păcatul tău. El este îndelung răbdător, chiar și cu cei mai răi dintre cei răi. El nu va respinge pe nici unul dintre cei care vin astfel la El.

5. PACE PENTRU CONȘTIINȚA VINOVATĂ

„Dar Isus a zis femeii: ,Credința ta te-a mântuit; du-te în pace.’” (Luca 7:50)

Această femeie sărmană nu făcuse nici o faptă bună care să o recomande înaintea Domnului, ci, cu o pocăință sinceră a sufletului, a venit la El în momentul în care a fost convinsă de păcat, a crezut în puterea Lui de a ierta, și a fost chiar în acel moment iertată, deși păcatele ei erau numeroase. Se pocăise.

Sper, prietenul meu păcătos, că vei avea în acest exemplu orice încurajare posibilă ca să faci același lucru, pentru a putea obține aceeași binecuvântare, aceeași îndurare, aceeași iertare. Hristos este dornic chiar acum, la fel cum a fost acum 2000 de ani, ca să primească și să ierte orice păcătos care vine la El pentru a-și găsi adăpost și odihnă. Faptul că păcatele tale au fost unele dintre cele mai groaznice, și au continuat

vreme de mulți ani, nu reprezintă un obstacol pentru puterea, dragostea și mila lui Hristos, căci acestea depășesc cu mult păcatele întregii lumi.

Femeia care venise astfel la Domnul probabil că fusese unul dintre păcătoșii cei mai notorii, cei mai de jos, și pentru mulți ani. Cu toate acestea, ea nu a fost respinsă și nici mustrată, iar păcatele ei nici măcar nu au mai fost menționate (Ezec. 33:16). În loc să fie respinsă și să se întoarcă în stricăciunea ei, ea a descoperit nimic altceva decât dragoste și îndurare, iertarea vinovăției, iar ceea ce Domnul i-a spus a fost: „du-te în pace”.

Se poate ca acest pasaj să cadă în mâinile vreunei sărmăne femei care este la fel de contaminată de păcat, la fel de afectată de o viață întreagă trăită în nelegiuire, dar iată că nu există motive pentru disperare. Hristos este încă același, plin de milă, plin de adevăr, și „poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El” (Evrei 7:25).

Orice păcătos penitent, care caută iertarea păcatelor lui, cu dorință sinceră de a se lepăda de ele, va fi iertat într-o clipă. Domnul este întotdeauna dornic să ierte.

6. PĂCATUL – IERTAT PE DEPLIN ȘI UITAT

„Ci iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeuul lor, iar ei vor fi poporul Meu. Nici unul nu va mai învăța pe aproapele, sau pe fratele său, zicând: ‚Cunoaște pe Domnul!’ Ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul; căci le voi ierta nelegiuirea, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor” (Ier. 31:33-34; comp. Ier. 32:40 și 33:8)

Laude și mulțumiri veșnice Dumnezeului nostru plin de har, pentru îndurarea Lui atât de bogată pe care ne-a arătat-o și pentru dorința Lui fierbinte de a mântui pe cei păcătoși!

Nu-și mai amintește niciodată păcatele lor!!!

Nu-ți răvășește sufletul această binecuvântată afirmație, prietene păcătos, nu te face să sari în sus de bucurie faptul că

păcatele tale, oricât de numeroase ar fi, și că depravarea ta, oricât de îndelungă a fost, nu vor mai fi amintite niciodată?

Iată, aceasta înseamnă viață pentru cei morți, bucurie pentru cei ce plâng, nădejde pentru cei nemângâiați, pe scurt, orice îți poate dori sau poate avea nevoie un sărman păcătos.

Tu, păcătosule auto-condamnat și disperat, privește în sus! De acolo vine nădejdea. Crede Cuvântul lui Dumnezeu și cântă de bucurie. Cântă laude Aceluia care te cheamă cu atâta îndurare la pocăință până și pe cel mai rău dintre oameni, până și pe cel mai abandonat și spurcat de pe pământ. Pune-ți nădejdea în jertfa și neprihănirea Fiului Lui, și vei fi mântuit. Iată cuvintele Domnului, care împrăștează sufletele: „Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:14-15). Fie ca aceste cuvinte binecuvântate să disipeze orice frică, orice temere din inima ta și să prinzi tot mai mult curaj, căci limbajul lui Hristos este acesta: „Orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor” (Matei 12:31). Asta arată că este cu totul imposibil să fii pierdut atunci când tu îți pui nădejdea în sângele lui Hristos și te pocăiești cu sinceritate de păcat. Un adevărat pocăit nu poate să se piardă (Prov. 28:13).

„Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția” (Luca 12:32).

Domnul să te ajute să crezi și să te binecuvânteze cu mângâierea Duhului Lui cel Sfânt, astfel ca Numele Lui să fie glorificat și sufletul tău mântuit pe vecie! Amin.

7. JUSTIFICARE FĂRĂ PLATĂ

El va avea iarăși milă de noi, va călca în picioare nelegiuirile noastre, și vei arunca în fundul mării toate păcatele lor” (Mica 7:19)

Evanghelia își arată puterea ei de mântuire prin justificarea fără plată a păcătosului înaintea lui Dumnezeu, și prin faptul că acesta primește acceptarea înaintea lui Dumnezeu și pacea conștiinței. Ea vine la păcătosul penitent ca o slujire a neprihănirii, ca un cuvânt al reconcilierii și păcii. Ea deschide ușile închisorii și îi eliberează pe cei care sunt captivi. Puterea Legii a fost mare, dar, în comparație cu Evanghelia, Legea este slabă și nu poate face pe nimeni perfect. Puterea Legii a fost spre distrugere. Puterea Evangheliei este o putere dătătoare de viață. Legea nu putea face decât să îl pună jos pe omul care era deja doborât, nu-i putea da viață din nou. Dar puterea de a da viață este cu mult mai mare decât puterea de a ucide. Evanghelia este atât de puternică, încât ea trece peste nelegiuiri și păcate și eliberează sufletele care sunt în robie, dând celor ce erau robii Satanei curajul de a sta în prezența Împăratului sfinților. Când inima păcătosului este adusă sub

influența Evangheliei, prin puterea Duhului Sfânt, povara vinovăției acestuia este dată la o parte. Ea reduce la tăcere pe orice acuzator al lui. Ea umple pe cel credincios de siguranța nădejzii și interzice orice armă care se ridică împotriva lui, condamnând orice limbă ce îndrăznește să mai ridice vreo acuzație la adresa sufletului lui. Justificarea pe care Evanghelia o vestește este perfectă și deplină. Oricare ar fi păcatele care se acumulează într-o viață de om, oricât de grave ar fi, sunt șterse într-o singură clipă și pe vecie (Luca 7:47). „Cine va ridica părea împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este acela, care-i socotește neprihăniți! Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi!” (Rom. 8:33-34). Acolo unde este Hristos, acolo sunt și slujitorii Lui.

Evanghelia își arată puterea în această schimbare totală care se petrece în relația dintre un păcătos și Dumnezeu. Ea dă la o parte sabia judecății și aduce bucurie în biruința asupra condamnării. Ea eliberează sufletul din frică, din pericol și de la moarte. Ea se arată astfel a fi puterea lui Dumnezeu spre mântuire. Păcătosule, bucură-te!

8. SFINȚIREA

„Sfințiți în inimile voastre pe Hristos ca Domn” (1Petru 3:15).

Sunt mulți aceia care doresc să accepte doctrina justificării prin credință (Rom. 3:28), dar nu sunt atât de dispuși să se bucure în aceeași măsură de învățătura la fel de importantă a sfințirii, care are loc prin lucrarea Duhului Sfânt în inima păcătosului (1Cor. 3:16-17) sau, cu alte cuvinte, să-L aibă pe Hristos întotdeauna în ei ca adevărata Viță (Ioan 15:4-5).

Nimeni nu are vreun drept sau autoritate să se considere justificat dacă nu este de asemenea sfințit printr-o viață nouă și o vorbire schimbată. Nici o reformare care rămâne doar la exterior nu va fi de durată. Trebuie să aibă loc o lucrare interioară, care să producă o ură față de orice gând, cuvânt sau faptă păcătoasă. Noi nu trebuie doar să evităm aparența răului, ci trebuie să și detestăm și să luptăm împotriva oricărui rău, a oricărei înclinații păcătoase a naturii noastre. Trebuie să se producă o schimbare a omului interior, acolo unde doar ochiul lui Dumnezeu poate să vadă. Aprobarea sau opiniile pozitive din partea semenilor noștri păcătoși nu pot

decât să ne amăgească, dacă nu avem și susținerea conștiinței, care să mărturisească dorința noastră fierbinte de a fi sfințiți de orice spurcăciune, astfel încât să putem umbla cu adevărat cu Dumnezeu.

Trebuie să ne separăm complet de orice lucru care este nesfânt în practică sau în gândire. Și trebuie să nu ne uităm deloc la batjocura sau ironiile vechilor noștri prieteni sau ale lumii, dacă vrem să ne bucurăm de favoarea lui Dumnezeu și să trăim spre slava Lui (2Tim. 3:12). Dumnezeu nu lucrează cu jumătăți de măsură. Trebuie să fim cu totul pentru El. Abia atunci pacea noastră va curge ca un râu; abia atunci vom fi înnoiți în duhul minții noastre, abia atunci ne vom îmbrăca în omul nou, care se înnoiește după Dumnezeu, și care este creat în neprihănire și sfințenie adevărată, căci, fără sfințenie, nimeni nu va vedea pe Domnul.

Omule nepăsător, ia aminte și nu te juca cu sfințenia sau cu păcatul. Nu neglija pe una și nu practica pe cealaltă, căci astfel îți vei aduce ruina sufletului (Iacov 4:8). Iubește neprihănirea și nu păcătui, căci sunt mulți vrăjmași ai crucii lui Hristos, care se laudă cu rușinea lor, oameni nelegiuiți, al căror sfârșit este distrugerea. Nu fi ca aceștia, ci sfințește pe Domnul Dumnezeu în inima ta și rămâi în dragostea lui Dumnezeu, nepătat de această lume, privind mereu la îndurarea Domnului nostru Isus Hristos, spre viața veșnică. Și fie ca Dumnezeu să îți dea această binecuvântare, de dragul lui Hristos! Amin.

9. IERTARE PENTRU CEL MAI MARE PĂCĂTOS

„Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut” (Luca 19:10).

Aceasta a fost chemarea blândă a Fiului veșnic al lui Dumnezeu, Mesagerul păcii, Mijlocitorul dintre Dumnezeu și om. „Să mântuiască ce era pierdut”!!! Există ceva magnific în îndurarea proclamată aici. „Să mântuiască ce era pierdut”! Ce? Chiar și pe cel mai abandonat? Chiar și pe cel mai păcătos? Chiar și aceștia pot să fie mântuiți? Da, oricine vine la Isus va fi fără îndoială mântuit, căci El a spus că orice păcat poate fi iertat aceluia care se pocăiește cu adevărat (Matei 12:31). Pavel, care fusese un blasfemiator, a fost iertat și trimis să propovăduiască Evanghelia către o lume pierdută (Gal. 1:23; 1Tim. 1:12-16).

Ridică-ți privirea în sus, deci, sărmane păcătos, oricine ai fi și oricât de mult ai fi păcătuit împotriva lui Dumnezeu. Ridică-ți privirea și crede în Domnul Isus Hristos, și vei fi cu si-

garanță mântuit, căci El însuși a spus că a venit să mântuiască pe cei ca tine. Pocăiește-te, deci, pentru ca păcatele tale să fie șterse (F.A. 3:19). Orice penitent adevărat va fi iertat, căci Domnul nu găsește nici o plăcere în moartea păcătosului, ci se bucură în îndurare. Manase a fost un mare păcătos, chiar un ucigaș, dar el s-a pocăit și a fost iertat (2Împ. 21:16). Mii de bețivi, necredincioși și idolatri au fost iertați și primiți în împărăția lui Dumnezeu, atunci când s-au pocăit. Ridică-ți privirea în sus deci, sărmane păcătos, și pocăiește-te. Crede în dorința lui Dumnezeu de a te primi și în favoarea Lui, și nu vei fi aruncat afară. Nimic altceva nu poate cauza ruina sufletului tău decât necredința. Vino la Isus, vino ca un sărman păcătos pierdut, și mântuirea este a ta; este sigură. Privește la Hristos și vei fi mântuit!

Este imposibil ca păcatele tale să fi depășit nelegiuirile autorului acestor rânduri, care acum se bucură în harul răscumpărător cu umilință, și care este o mărturie vie a dragostei iertătoare a lui Dumnezeu, fiind ridicat din moarte spirituală prin îndurarea infinită a Lui. Sper ca astfel să pot fi o încurajare pentru orice alt sărman păcătos de a alerga la aceeași Fântână, la același sânge prețios al lui Isus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.

10. IERTARE PENTRU VRĂJMAȘII LUI DUMNEZEU

„Eu mă voi ridica împotriva lor!, zice Domnul oștirilor, și voi șterge numele și urma Babilonului, pe fiu și nepot” (Isaia 14:22). „...atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său” (Rom. 5:10). „Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre, și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți... Dar acum, în Hristos Isus, voi, care odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos” (Efes. 2:3, 13).

Ascultă această invitație binecuvântată, tu, păcătosule vinovat și împovărat. Ascultă vocea lui Dumnezeu? Privește la El ca la Dumnezeul care te împacă prin sângele lui Hristos. Ascultă vocea milei proclamată până la capătul pământului, chemând pe bețiv, pe blasfemiator, pe cel necredincios, pe cel stricat din orice denominație și de orice rang, chemând orice rebel rătăcitor să se pocăiască și să fie părtaș îndurării veșnice.

Nici măcar îngerii sfinți nu ar fi putut să exprime mărirea, imensitatea dragostei lui Dumnezeu față de păcătoși, chiar dacă s-ar fi folosit de toate puterile lor și dacă ar fi strigat cu toate vocile lor peste pământ.

Doar Dumnezeu, numai El cunoaște mărirea dragostei Sale. Doar El știe imensitatea îndurării Lui, dar noi știm că ea este suficientă pentru tot ceea ce avem nevoie, și că nici un păcătos nu poate să vină în zadar la El, prin Isus Hristos.

De ce mai amâni? De ce mai întârzii? De ce te-ai oprit? Refuzi să intri în cer? Preferi calea către iad?

O, păcătosule! Stai, stai și întoarce-te la Dumnezeu! Nu privi la păcatele tale, ci privește la Hristos. Mâine poate fi ultima ta zi. Caută-L astăzi! Caută-L chiar în ceasul acesta, chiar în momentul acesta, și-ți vei scăpa viața. Îți vei scăpa viața, chiar din flăcările iadului care te înconjoară și care ar putea tortura sufletul tău pe vecie.

„Dar dacă cel rău se întoarce de la toate păcatele pe care le-a săvârșit, și păzește toate legile Mele și face ce este drept și plăcut, va trăi negreșit, nu va muri. Toate fărădelegile pe care le-a făcut, i se vor uita! El va trăi, din pricina neprihănirii în care a trăit. Doresc Eu moartea păcătosului? zice Domnul, Dumnezeu. Nu doresc Eu mai degrabă ca el să se întoarcă de pe căile lui și să trăiască? Însă dacă cel neprihănit se abate de la neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, dacă se ia după toate urâciunile celui rău, s-ar putea să trăiască el oare? Nu,

ci toată neprihănirea lui va fi uitată, pentru că s-a dedat la nelegiuire și la păcat; de aceea va muri în ele. Voi ziceți: „Calea Domnului nu este dreaptă!” Ascultați dar, casa lui Israel! Nu este calea Mea dreaptă? Oare nu mai degrabă căile voastre nu sunt drepte? Dacă cel neprihănit se abate de la neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, și moare pentru aceasta, moare din pricina nelegiurii pe care a săvârșit-o. Dar dacă cel rău se întoarce de la răutatea lui și face ce este drept și bine, își va păstra sufletul viu. Pentru că își deschide ochii și se abate de la toate fărădelegile pe care le-a săvârșit, va trăi și nu va muri.” Casa lui Israel zice: „Calea Domnului nu este dreaptă.” Oare calea Mea nu este dreaptă, casa lui Israel? Oare nu mai degrabă căile voastre nu sunt drepte? De aceea vă voi judeca pe fiecare după căile lui, casă a lui Israel, zice Domnul, Dumnezeu. Întoarceți-vă și abateți-vă de la toate fărădelegile voastre, pentru ca să nu vă ducă nelegiuirea la pieire. Lepădați de la voi toate fărădelegile, prin care ați păcătuit, faceți-vă rost de o inimă nouă și un duh nou. Pentru ce vreți să muriți, casă a lui Israel? Căci Eu nu doresc moartea celui ce moare, zice Domnul Dumnezeu. Întoarceți-vă dar la Dumnezeu, și veți trăi” (Ezec. 18:21-32). „Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui și să trăiască. Întoarceți-vă, întoarceți-vă de la calea voastră cea rea! Pentru ce vreți să muriți voi, casa lui Israel?” (Ezec. 33:11).

11. CEL CU INIMA ZDROBITĂ

„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați” (Luca 4:18).

Cititorule, ai putea fi o sărmană văduvă cu inima zdrobită, plângând după pierderea celui ce ți-a fost mai drag decât propria viață. Sau ai putea fi un bărbat cu o inimă blândă, lăsat singur de cea care era încântarea ochilor tăi, cea care era părtașă bucuriilor și întristărilor tale. Ei bine, prietenul meu, oricine ai fi, sau oricare ar fi durerile tale, iată aici pe Cineva gata și dornic să îți poarte toate aceste dureri și să îți vindece inima zdrobită, să transforme plânsul tău în cântece de laudă, prin a Se dăruia pentru tine, în schimbul a tot ceea ce tu ai pierdut.

Providența aceasta tainică poate să îți fie arătată acum și poate să fie chiar mijlocul de a te aduce pe calea mântuirii, de

a te aduce la tronul îndurării. Nu este adevărat că ți-ai neglijat cele mai bune lucruri ale sufletului atunci când toate ți-au mers bine? Nu este adevărat că ai neglijat frecvent oportunitățile de a te ruga și de a lăuda pe Dumnezeu? Nu-i așa că nu ți-ai îndreptat dragostea mai mult asupra Creatorului, ci asupra creaturilor? Și nu-i așa că te-ai complăcut în plăcerile păcătoase în loc să-ți găsești bucuria în sfințenie? Poate că nu ai fost un bețiv, un necredincios sau blasfemiator, însă, cu toate acestea, iată-te înaintea lui Dumnezeu cu inima zdrobită, fără nici un ajutor. Citește prima parte a acestui capitol, acele cuvinte atât de potrivite pentru situația ta, și apoi aruncă-te la picioarele Aceluia care a venit din cer pentru a elibera pe cei loviți, pentru a predica slobozirea celor captivi și pentru a-i vindeca pe cei cu inima zdrobită. Oricât de rău ai fi fost, El nu te va părăsi, ci te va binecuvânta.

Păcătoșii nu pot fi niciodată atât de dornici să fie iertați pe cât este Hristos dornic să-i ierte.

12. CUNOAȘTEREA MÂNTUIRII TALE

„Știm, în adevăr, că, dacă se desface casa pământească a cortului nostru trupesc, avem o clădire în cer de la Dumnezeu, o casă, care nu este făcută de mână ci este veșnică. Și gemem în cortul acesta, plini de dorința să ne îmbrăcăm peste el cu locașul nostru ceresc... Chiar în cortul acesta deci, gemem apăsăți; nu că dorim să fim dezbrăcați de trupul acesta, ci să fim îmbrăcați cu trupul celălalt peste acesta, pentru ca ce este muritor în noi, să fie înghițit de viață” (2Cor. 5:1-2, 4).

Este un lucru binecuvântat să fii găsit umblând pe calea mântuirii, dar este o binecuvântare mult mai mare să o cunoaștem și să avem orice îndoială și orice teamă îndepărtată, astfel ca să putem înainta pe cale, bucurându-ne în Domnul, Tăria ta, Siguranța ta și Nădejdea noastră.

Ei bine, prietenul meu, această carte este scrisă în mod special pentru tine de unul care este pentru mulți ani călător pe calea Sionului, dar mult timp înconjurat de îndoieli și temeri, astfel încât chiar se gândea că a greșit cumva cărarea

cea dreaptă, și că, în final, ar putea să nu ajungă la gloria veșnică.

Cum putem ști atunci că avem o casă în Dumnezeu, o colibă pregătită pentru noi, o casă în care vom intra cu siguranță și unde vom fi pe vecie cu Domnul? Gemi și tu în acest cort pământesc, din cauza păcatului? Urăști păcatul cu adevărat? Ai vrea să te desparți de el dacă ai putea? Este sfințenia ta înaintea Domnului motivul tânjirilor sufletului tău? Ce anume a făcut ca simțămintele tale să fie noi, atât de opuse celor experimentate anterior? Da dragul meu, este lucrarea Duhului Sfânt (2Cor. 5:4-5). N-ai fi putut suspina niciodată din cauza păcatului, dacă nu ai fi fost binecuvântat cu Duhul Sfânt, spre bucuria ta viitoare. Au fost trăirile tale întotdeauna cum sunt acum? Sufletul înnoit (și numai el) va răspunde întotdeauna: nu! Iată, deci, tovarășul meu călător către Sion, aceasta este o dovadă binecuvântată, dătătoare de viață, că ești într-adevăr o făptură nouă, părtașă jertfei și neprihănirii lui Hristos și că ai devenit un moștenitor al mântuirii.

Fie ca dorința ta fierbinte de a-ți cunoaște starea spirituală să fie, spre mângâierea ta, dovada lucrării Duhului lui Dumnezeu în tine, prin care ești asigurat că ești pecetluit ca moștenitor al Lui (Gal. 4:6-7). Ia acest lucru spre mângâierea ta și fii mulțumitor, amintindu-ți că Dumnezeu nu părăsește și nu uită pe nici unul dintre aceia cărora le-a arătat legământul Lui (Ps. 89:27-34; Rom. 8:38-39; Filip. 1:6).

13. O IERTARE BOGATĂ

„Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeuul nostru, care nu obosește iertând” (Isaia 55:7).

Cititorule, ești un om păcătos? Privește cu uimire și cu recunoștință la îndurarea care-ți este oferită. Nu este vorba doar de îndurare aici, ci și de o iertare bogată pentru toate păcatele tale și pentru toate nelegiuirile tale, oricât de mari și de numeroase ar putea fi. Dar pentru a obține această importantă binecuvântare, trebuie să întorci spatele căilor tale păcătoase și gândurilor tale rele, și să te întorci la Domnul gloriei și vieții. El este gata să te primească, cu porții mari de har, însoțite de cele mai bune promisiuni, cea mai mare dintre ele fiind că păcatele tale nu vor mai fi amintite (Ezec. 18:22).

Ridică-te, deci, din letargia ta, și aruncă-te la picioarele lui Isus. Apelează la ajutorul Lui puternic pentru a fi salvat din păcatele tale. Pledează înaintea Lui cu propria Sa promisiune, anume că nimeni, oricât de mare ar fi vina lui, nimeni

nu va fi respins, nimeni din cei care vin la Dumnezeu prin El. Nu-I poți aduce o onoare mai mare decât să vii la El, oricât de păcătos ai fi, și să crezi în Cuvântul Lui, care afirmă că acela care crede și se botează, va fi mântuit. Crede, atunci, și vei fi mântuit. Dar amintește-ți, de asemenea, că acela care nu crede, va fi condamnat (Marcu 16:16).

Imploră pe Domnul să îți dea influența Duhului Sfânt pentru a te convinge de păcat; să-ți înnoiască sufletul și atunci, doar atunci, vei simți nevoia după Mântuitorul, și vei învăța să prețuiești valoarea Lui, care este mai scump decât întreaga lume.

14. VOCEA DE AVERTIZARE A LUI DUMNEZEU

„Acum, fiul omului, ... trebuie să ascuți Cuvântul care iese din gura Mea, și să-i înștiințezi din partea Mea” (Ezec. 33:7). „Spune lucrurile acestea, sfătuiește și muștră cu deplină putere” (Tit 2:15).

Aș vrea acum, dragă păcătosule, să-ți adresez câteva cuvinte, în cea mai tandră și convingătoare modalitate de care inima și limba pot fi capabile, anume câteva cuvinte de avertizare - fugi de mânia care vine! Nu vreau să fac acest lucru folosindu-mă de amenințările blestemelor și pedepsei, ci vreau să te îndemn, vreau să aduc în discuție tonul limbajului, dacă este posibil, ca să te pot îndemna să-L cauți pe Acela care Și-a vărsat propriul sânge, sângele Lui prețios, ca tu să poți fi făcut părtaș și moștenitor al vieții veșnice. Mă voi strădui să îți arăt imensitatea dragostei Lui, în jertfa Lui, pentru că ea a strălucit ca niciodată pe pământ. Este vorba despre o dragoste cu totul uimitoare, așa cum nimeni altul decât binecuvântatul Fiu al lui Dumnezeu poate să simtă pentru o

lume pierdută și răzvrătită. Și totuși, tocmai acestei lumi i-a fost trimis un mesaj din cer, de către însuși Dumnezeu, prin Fiul Lui cel preaiubit, anume că voia Lui este ca nici unul să nu piară (Ioan 6:38, 40).

Îți vei deschide urechea să auzi acest mesaj? Vei asculta tu de vocea îndurării, care strigă cu glas tare, chemându-te la mântuire, la salvarea de la chinul veșnic? Chinul veșnic!! Înțelege asta? Pricepi că aici nu este vorba de nimic altceva decât de o tortură veșnică?

O, păcătosule, oricare ar fi situația vieții tale, ascultă la acest îndemn care îți îndreaptă sufletul, care te cheamă să cauți pe Domnul slavei, Cel ce este cu adevărat Prietenul păcătosului.

Gândește-te la compasiunea Lui, cum a plâns văzând cetatea răzvrătită, „dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi” (Luca 19:42).

Ascunse de ochii tăi!! Sufletul pierdut, pe vecie!!

Dar este într-adevăr prea târziu? Nu mai este nici o speranță? Ba da, este, căci câtă vreme este lumină, până și cel mai mare dintre păcătoși poate să se întoarcă la Dumnezeu.

Vino atunci cu mine la picioarele lui Isus, imploră sângele Lui sfânt și prețios, și mărturisește-ți păcatele. Și toate vor fi bine atunci.

El te invită cu mâna Lui blândă: vino, păcătosule, vino!
Vino cu inima smerită, zdrobită, și, „de vor fi păcatele tale
cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca
purpura, se vor face ca lâna” (Isaia 1:18).

Binecuvântat să fie Dumnezeu, pentru o îndurare atât de
bogată arătată omului răzvrătit!

15. VIAȚA ȘI MOARTEA

„Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său, și tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său! Neprihănirea celui neprihănit va fi peste el, și răutatea celui rău va fi peste el. Dar dacă cel rău se întoarce de la toate păcatele pe care le-a săvârșit, și păzește toate legile Mele și face ce este drept și plăcut, va trăi negreșit, nu va muri” (Ezec. 18:20-21).

Prietene păcătos, ia aminte la acest mesaj zdrobitor pe care Dumnezeuul tău ți-l adresează. Aici nu se menționează multitudinea de păcate comise și nici profunzimea vinovăției pe care ele o aduc, nici chiar despre durata păcatului. Ci aici este vorba despre iertarea deplină oferită oricărui păcătos care se întoarce, chiar și în ultimul ceas.

Fariseul auto-neprihănit, orbit de Satana, poate să ridice o mulțime de obiecții împotriva ideii că Dumnezeu este gata să ierte chiar și pe păcătoșii cei mai notorii și mai răi, dar corect este să te întrebi ce spune, ce afirmă Dumnezeu Însuși? „De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul”, altfel spus, dacă

vor avea chiar și cele mai mari pete de vină, totuși, atunci când manifestăm pocăință sinceră, dintr-o inimă zdrobită, „se vor face albe ca zăpada” (Isaia 1:18). Fără pată. O, ce mângâiere pentru sufletul penitent! Binecuvântat să fie Dumnezeu!

Păcătosule, poate că tu ai comis păcate atât de negre, atât de murdare, încât te fac să te cutremuri chiar și la amintirea lor, și poate că te temi că nu vei căpăta iertarea. Dar ia aminte la ceea ce Dumnezeu vorbește despre păcate, despre mulțimea și gravitatea lor (Isaia 1).

„Ascultați cuvântul Domnului, căpetenii ale Sodomei! ... Mâinile vă sunt pline de sânge” (Isaia 1:10, 15), apoi iată ce le spune acestor monștri ai nelegiurii: „de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna” (Isaia 1:18b).

Iată aici iertarea pentru cei mai răi dintre păcătoși, căci Isus a venit să caute și să mântuiască pe unii ca ei. Faptul că Răscumpărătorul nostru cel bun și-a dat viața ca ispășire pentru păcatele aleșilor Lui, ar trebui să producă mângâiere în orice păcătos penitent, pentru că, dacă te pocăiești cu adevărat, atunci El a murit și pentru păcatele tale.

Oricât ar fi de mari păcatele tale și oricât de multe, nu lăsa temerea să te îndepărteze de Dumnezeu. Îndurarea Lui poate să depășească cu mult toate greșelile tale, chiar dacă purtarea ta ar fi fost la fel ca a celor din Sodoma și Gomora (Ps. 103:11-12).

„Jertfele plăcute lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit: Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și mahnită” (Ps. 51:17). Aceasta a fost experiența fericită a unui om care tocmai strigase înaintea lui Dumnezeu din toată inima lui, „Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele! Izbăvește-mă de mânia sângelui vărsat” (Ps. 51:14), iar răspunsul pe care l-a primit a fost: „Domnul îți iartă păcatul” (2Sam. 12:13). O, cât de mare este îndurarea lui Dumnezeu!

Dar Domnul va ierta și păcatele tale, dacă te pocăiești cu sinceritate și te întorci de la ele, venind la Dumnezeu prin Isus Hristos. Iată promisiunea lui Dumnezeu pentru tine, „Domnul te cheamă înapoi ca pe o femeie părăsită și cu inima întristată, ca pe o nevestă din tinerețe, care a fost izgonită, zice Dumnezeuul tău. Câteva clipe te părăsisem, dar te voi primi înapoi cu mare dragoste” (Isaia 54:6-7).

Întoarce-te acum la Dumnezeu, până când indiferența, nepocăința sau disperarea te vor cuprinde, iar sufletul îți va fi pierdut pentru vecie! Ai, iată, tot ceea ce îți trebuie. Dacă te arunci cu umilință la picioarele lui Isus, El te va mântui.

16. DISTRUGEREA VEȘNICĂ A CELUI NEPOCĂIT

„Tot așa va fi și la sfârșitul veacului. Îngerii vor ieși, vor despărți pe cei răi din mijlocul celor buni, și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților” (Matei 13:49-50). „...unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge” (Marcu 9:44).

Chiar dacă există multe pasaje încântătoare din această carte, care să îndemne sau să atragă pe păcătoși la Hristos și la fericirea de a fi părtași dragostei Lui iertătoare, totuși nu trebuie ascuns faptul că soarta celor care refuză să primească această invitație plină de har va fi distrugerea veșnică.

Unul din scopurile acestei broșuri este să avertizeze pe păcătoși împotriva unei amăgiri foarte răspândite, care pretinde că Dumnezeu este milostiv și, de aceea, El n-ar putea să pedepsească pe cei nelegiuți.

„Dumnezeu este un judecător drept, un Dumnezeu care Se mânie în orice vreme” (Ps. 7:11) și „Hotărât: cel rău nu va rămâne nepedepsit” (Prov. 11:21).

Acesta este limbajul Scripturii, al Cuvântului lui Dumnezeu, și intenția Lui este să aducă avertismentul plin de îndurare față de cei nelegiuți, îndemnându-i să nu persiste în încăpățânarea lor și să nu îndrăznească să se joace cu flăcările iadului.

Vino la Isus, păcătosule! Privește la această avertizare și uite-te la tine. Vezi dacă nu cumva te afli în pericolul chinurilor veșnice. Ridică-te până când nu este prea târziu, caută-L pe Hristos, și El te va primi cu bucurie și va spăla toate păcatele tale.

Acesta poate fi ultimul avertisment pe care îl vei primi. Ia aminte deci, la el, cu toată inima și cu tot sufletul tău, pentru a fi o mlădiță smulsă din focul cel veșnic. Lasă convingerea prezentă de păcat să-ți conducă mintea la o urgentă rugăciune prin care să ceri de la Dumnezeu iertare și har pentru fiecare cale păcătoasă pe care ai urmat-o. Fii sigur că Domnul te va ajuta și te va elibera, pentru că El îi mântuiește în chip desăvârșit pe aceia care vin la El prin Isus Hristos.

Privirea lui Dumnezeu este asupra ta. Nu poți spune că n-ai fost avertizat! Ia aminte!

17. PUTEREA LUI DUMNEZEU

„Propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării: dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu” (1Cor. 1:18).

Această învățătură, atât de simplă în natura ei, atât de măreață în efectele ei, este totuși o nebunie pentru înțelepții lumii acesteia. Paradoxal, ea este clar înțeleasă de cei care cred, dar de nimeni altcineva. Dumnezeu a ales lucrurile neînsemnate ale acestei lumi pentru a le face de rușine pe cele înțelepte. Despre înțelepții lumii, însă, nu spune că sunt chemați moștenitori ai slavei, ci că sunt amăgiți de propria lor nebunie și viclenie. Astfel de persoane se consideră mult prea înțelepte pentru a fi învățate de Dumnezeu, mult prea pricepute pentru a crede că au nevoie de o a doua naștere, motiv pentru care ochii lor sunt închiși, sunt orbiți, ca să nu vadă strălucirea deplină a luminii cerești, chiar dacă ea umple de dragoste și de îndurare pe orice alte persoane din jurul lor.

Păcătoșii nu sunt câștigați pentru Dumnezeu prin oratoria omenească, ci prin nebunia, sau simplitatea adevărilor Evangheliei (1Cor. 1:21).

O, prietene, oricine ai fi, și oricare ar fi starea ta socială, sărac sau bogat, ascultă îndemnul unuia care a trăit în această amăgire fatală și a fost scos din ea, găsindu-L, cu bucurie, pe Hristos. Isus este puterea lui Dumnezeu, El este totul pentru acest sărman păcătos, acela care i-a vindecat sufletul și l-a împăcat cu Dumnezeul cel viu.

Cât de măreț trebuie să fie acest Hristos, puterea, tăria lui Dumnezeu!!! Hristos, Răscumpărarea noastră, totul în tot (1Cor. 1:30).

Ține minte asta – că Domnul nostru plin de har nu face deosebire între persoane (Mat. 12:46-50; F.A. 10:34-35). Toți cei care îl iubesc pe Dumnezeu și urăsc păcatul, toți sunt bineveniți la Hristos, și El va fi de partea lor în ziua de apoi (Matei 10:32).

Cercetează Scripturile, căci din această comoară cerească vin toate îndemnurile, avertismentele și încurajările din cartea mea. Domnul le-a făcut și prin ele a binecuvântat convertirea păcătoșilor de tot felul, transformându-i în moștenitori ai vieții veșnice.

18. SCAUNUL DE JUDECATĂ AL LUI HRISTOS

„Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui!” (Apoc. 1:7).

Nimeni nu va scăpa de judecată. Păcătosule, ce vei spune în fața acestei scene îngrozitoare, atât de serioasă? Cu siguranță că te vei afla acolo și atunci. Degeaba vei încerca să eviți cu privirea cercetarea ochilor Lui. Nu vei putea evita să privești la Acela pe care L-ai străpuns prin păcatele tale. Oricare ar fi fost batjocurile tale la adresa Lui, toate acestea te vor aduce acolo vinovat, în acea zi îngrozitoare. Degeaba vei striga la stânci și la munți să cadă asupra ta, pentru că, împotriva voii tale și în ciuda tuturor străduințelor tale, vei fi împins în mod irezistibil înainte, în iazul care arde veșnic. Dar stai, nu există nici o cale de scăpare? Da, binecuvântat să fie Dumnezeu, există o cale, și numai una, anume Domnul Isus Hristos. Nu îți împietri inima, ci caută-L astăzi, chiar în clipa aceasta. Nu lăsa ca soarele să apună până când nu ai căutat

îndurarea unui Dumnezeu pe care L-ai jignit. El nu te va abandona, pentru că El este mult mai dispus să te ierte decât ești tu dispus să strigi la El după îndurare.

Creștine pretins! Cum te vei apropia de acest scaun de judecată al lui Hristos, de acest tribunal îngrozitor? Dacă inima ta nu este sfințită, nu vei ieși din această judecată în nici un fel mai bine decât orice păgân. Ia aminte să nu te amăgești singur printr-o formă de evlavie, fără să fi experimentat o schimbare a inimii. Fără sfințenie, nici un om nu va intra în Împărăția lui Dumnezeu.

Tu, acela care te-ai depărtat de credință, oprește-te, oprește-te! Nu mai fă nici un pas înainte, ci pocăiește-te și pleacă-ți într-o clipă față înaintea Aceluia care îți amintește, cu îndurare, că nu ești decât praf, și care așteaptă cu blândețe să te primească, cu un zâmbet iertător și plin de har.

Tu, acel sfânt care te cutremuri! Lasă deoparte temerile tale. Amintește-ți de El, de Mântuitorul tău care, pentru încurajarea ta, a spus că nimeni nu te va putea smulge din mâinile Lui; că Acela care a început o bună lucrare în tine, o va duce la bun sfârșit în slavă.

Credinciosule sfințit, lucrarea ta este gata, s-a sfârșit. Acum poți să cânti cu bucurie: „Vino Doamne Isuse, vino!” Mântuirea ta nu doar că este mai aproape decât atunci când ai crezut pentru prima dată, ci lucrarea glorioasă este finali-

zată. Acum vei auzi acele cuvinte cerești, „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii” (Matei 25:34). Acum vei intra în bucuria Tatălui tău.

Dar, cel păgân, va asculta el oare? O, întoarce-te, întoarce-te, de ce să mori?

19. ADEVĂRATA POCĂINȚĂ

„A spus slujitorului său: ‚Suie-te și uite-te înspre mare’. Slujitorul s-a suit, s-a uitat, și a zis: ‚Nu este nimic!’ Ilie a zis de șapte ori: ‚Du-te iarăși!’” (1 Împ. 18:43).

Slujitorul lui Ilie s-a uitat de șase ori către mare fără a putea vedea ceva, dar a șaptea oră a văzut un nor, nu mai mare decât palma lui, însă acel nor, în câteva ore, a acoperit cerurile și ploaia a udat pământul. La fel poate fi situația oricărui care se roagă lui Dumnezeu, așa cum fiica lui Caleb a făcut în relație cu tatăl ei – „Dă-mi un dar, căci mi-ai dat un pământ secetos; dă-mi și izvoare de apă” (Judec. 1:15). Dacă ți-ai plecat genunchii de șase ori înaintea lui Dumnezeu, dar El nu ți-a dat încă pocăința, totuși încearcă și a șaptea oară, căci atunci poate să apară o mică lacrimă în ochii tăi, iar acea lacrimă poate să se dovedească a fi o ploaie binecuvântată, începutul ei poate să îți scufunde întreaga inimă în lacrimi. După cum există bucurie deplină pentru convertirea adevărată a unui singur păcătos, poate exista o măsură adecvată de bucurie chiar și într-o singură lacrimă, chiar și în dorința de a lăcrima a oricărui păcătos care se pocăiește.

Însăși onoarea lui Hristos este implicată în acest lucru. „Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi” (Ioan 15:13).

Manase a vărsat mult sânge nevinovat, chiar l-a disprețuit pe Dumnezeu, dar atunci când s-a smerit, Dumnezeu i-a auzit rugăciunea și l-a iertat chiar dacă a fost un ucigaș! Nu se poate ca tu să fi păcătuit mai grav decât Manase, așa că ridică-ți privirea cu nădejde și cheamă Numele Domnului. El nu îți va respinge rugăciunea.

20. BUCURIE ÎN CER PENTRU PĂCĂTOȘII CARE SE POCĂIESC

„Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește” (Luca 15:10). „Când era încă departe, tatăl său l-a văzut, și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui, și l-a sărutat mult” (Luca 15:20).

Iată în acest text o încurajare deplină pentru fiecare păcătos rătăcitor de a se întoarce la Tatăl lui și la Dumnezeul lui. Cel mai mare păcătos de sub cer poate să primească îndurarea oferită de Domnul, a cărui bunătate și a cărui compasiune sunt prezentate detaliat în Pilda fiului risipitor (Luca 15:11-32).

Noi toți suntem, prin natura noastră, niște rătăcitori, și am putea fi pierduți pe vecie, dacă nu ar fi harul lui Dumnezeu, care să ne înmoaie inimile și să ne aducă la tronul de îndurare, la Tatăl nostru ceresc, care așteaptă să fie plin de har, plin de compasiune, plin de dragoste.

Încearcă aceasta, păcătosule împovărat, ispitit, lovit! Încearcă aceasta: pleacă-te înaintea Domnului și, chiar dacă nu vei putea să Îi atingi picioarele, El se va pleca și te va ridica în brațele îndurării și dragostei Lui iertătoare.

Autorul acestor rânduri cunoaște, printr-o fericită experiență, puterea dragostei răscumpărătoare. Și el a fost cândva rătăcit departe, la doar un pas de a fi pierdut pe vecie, dar acum, ca un monument al îndurării, a fost adus aproape prin sângele lui Hristos, și poate să recomande în mod sigur un astfel de Mântuitor chiar și celui mai rău dintre cei răi.

Nu se poate să fii înșelat, nu poți să greșești. Dumnezeuul nostru bun nu va rupe niciodată trestia frântă, și nici nu va stinge mucle care încă arde. Numele lui Isus este prea drag pentru El pentru a respinge strigătul vreunui păcătos (Ioan 16:23). Încearcă pe Dumnezeu, și Raiul este al tău. Fie ca Dumnezeu să-ți dea curaj, putere și credință, pentru ca sufletul tău să fie mântuit și Numele Lui să fie glorificat! Amin.

21. MÂNTUIREA ESTE PRIN CREDINȚĂ, NU PRIN FAPTE

„Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit? Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit” (F.A. 16:30-31). „Oricine crede, este iertat prin El de toate lucrurile de care n-ați putut fi iertați prin Legea lui Moise” (F.A. 13:39). „Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului. Dar acum s-a arătat o neprihănire , pe care o dă Dumnezeu, fără lege - despre ea mărturisesc Legea și proorocii - și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nici o deosebire” (Rom. 3:20-22). „Totuși, fiindcă știm că omul nu este socotit neprihănit, prin faptele Legii, ci numai prin credința în Isus Hristos, am crezut și noi în Hristos Isus, ca să fim socotiți neprihăniți prin credința în Hristos, iar nu prin faptele Legii; pentru că nimeni nu va fi socotit neprihănit prin faptele Legii” (Gal. 2:16-17).

O, ce mângâiere, ce bucurie, ce fericire cerească aduce aceasta sufletului sărman, bolnav, aflat probabil pe patul de suferință, lovit în minte și în trup, lipsit de cea mai mică putere de a face orice faptă pentru a obține acces în împărăția cerurilor și, posibil, atât de sărac, cu privire la lucrurile bune ale acestei lumi, încât să fie incapabil să ofere până și cel mai mic bănuț pentru a ajuta vreun om aflat la nevoie.

Dacă Raiul ar putea fi obținut prin fapte, prin ceea ce omul poate face, el ar fi pierdut pe vecie. Dar, binecuvântat să fie pe vecie Dumnezeu nostru cel bun, pentru că El nu cere nici un fel de fapte de la om pentru ca acesta să capete moștenirea sfinților de sus. Toată lucrarea pe care Dumnezeu o cere de la om este aceasta – credința în Fiul Lui cel preaiubit. Dacă noi credem cu adevărat, atunci iubim; și dacă iubim, atunci vom asculta cu bucurie. Iar ascultarea este cea mai bună dovadă a dorinței noastre sincere de-a fi sfințiți și de a fi socotiți copii ai lui Dumnezeu. Cu toate acestea, nici cea mai bună ascultare a noastră nu ne va justifica înaintea lui Dumnezeu, căci nu putem fi justificați decât prin credința în Isus Hristos, fără faptele Legii, fără vreun merit propriu (Rom. 3:20-28). Sărmane păcătos, nu te mai îndoii. Iată, aici este vindecarea ta, aici este eliberarea ta de orice teamă. Cerințele lui Dumnezeu nu sunt grele. Tot ceea ce El îți cere este aceasta: încrederea în promisiunea Lui, încrederea în faptul că oricine crede în Fiul Lui va avea viața veșnică (Ioan 6:47).

Dacă ai putea, probabil că ai da cu bucurie tot ceea ce ai în lumea aceasta, pentru a fi asigurat că vei ajunge în lumea viitoare. Dar nu ți se cere să plătești nimic pentru asta, nu ți se cere nici o plată, ci ești invitat să bei din apa vieții, a vieții veșnice, fără plată, fără bani, și fără preț. Nu ți se cere vreo neprihănire proprie sau fapte bune, căci doar prin neprihănirea lui Isus Hristos poți fi mântuit.

Iată, deci, cât de măreață este îndurarea lui Dumnezeu, care a produs remediul pentru păcat prin care oamenii, oricine ar fi, pot fi mântuiți, iar dreptatea lui Dumnezeu poate fi îndeplinită pe deplin, „Hristos este sfârșitul Legii, pentru ca oricine crede în El, să poată căpăta neprihănirea” (Rom. 10:4).

22. ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU

„Iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru”
(Luca 17:21)

Cât de puțin este înțeles acest lucru de către lumea pretins creștină, de către credincioșii nominali. Ei au doar un nume că trăiesc, dar sunt morți în ceea ce privește puterea care revigorează sufletul, acel foc ceresc, aprins doar de Duhul Dumnezeului cel viu, fără a Căruia putere de înviere până și cea mai frumoasă, cea mai splendidă mărturisire a credinței nu rămâne decât o fantomă amăgitoare, o umbră, care atrage pe oameni în ceața erorii și în moartea veșnică. Nu, prietene, până și cea mai rigidă respectare a îndatoririlor morale, cea mai impresionantă manifestare a bunăvoinței și dărniciiei, cea mai strictă atenție cu privire la ritualurile religioase, toate acestea, oricât ar fi de bune în ele însele, toate vor eșua în ziua de apoi, dacă împărăția lui Dumnezeu nu este implantată în tine, prin lucrarea sfințitoare, de regenerare, a Duhului Sfânt.

În vremea Domnului Isus, fariseii respectau cu strictețe toate îndatoririle și ritualurile religioase exterioare, dar El i-a avertizat pe ucenicii Lui împotriva pericolului de a construi pe un fundament atât de nisipos. El le-a spus cu tărie că, „dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a Fariseilor, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția cerurilor” (Matei 5:20).

Ia aminte, prietene, ia aminte, dacă prețuiești siguranța veșnică a sufletului tău. Ia aminte să nu fii înșelat de o siguranță falsă și fatală, încrezându-te în forme exterioare, oricare ar fi ele. Ține minte că, dacă Hristos nu ia chip în tine, nu poate exista vreo temelie solidă, vreun motiv întemeiat pentru a nădăjdui la slavă.

Roagă-te fără încetare pentru darul Duhului Sfânt, care să te curățească și să îți sfințească inima, pentru ca și tu să cunoști, prin fericită experiență, încântarea fără egal de a avea pusă în inima ta împărăția lui Dumnezeu, o pregustare și o garanție a gloriei veșnice. Ține minte, dacă nu ai această dovadă interioară a apartenenței tale la Hristos, nu ești în nici un caz unul dintre ai Lui. În Ziua Judecății, vei fi lepădat de El și ți se vor adresa aceste cuvinte: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fără-delege” (Matei 7:23).

Atenție, nu te juca nici un moment, ci hotărăște-te chiar acum, caută imediat împărăția lui Dumnezeu, și o vei găsi cu

siguranță, o vei găsi în Hristos Isus, nicăieri altundeva. Chiar dacă te afli în ceasul al 12-lea, nu va fi prea târziu.

Bate, și ți se va deschide. Mâna Domnului nu s-a scurtat și nici urechea Lui nu este surdă. El te așteaptă, vrea să te binecuvânteze. Vino! Nu vrei să fii fericit? Nu vrei să ai toate păcatele iertate?

Vino, Isus te cheamă!

23. NECREDINȚA – RUINA SUFLETULUI

„Cine nu va crede, va fi osândit” (Marcu 16:16). „Cine nu crede, a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiul al lui Dumnezeu... cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el” (Ioan 3:18, 36).

Aceste cuvinte înfricoșătoare reprezintă vocea de avertizare a Fiului lui Dumnezeu, și ele sunt adresate fiecărei ființe de sub cer. „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură” (Marcu 16:15). „Voi v-ați lepădat de Cel Sfânt și Neprihănit, și ați cerut să vi se dăruiască un uci-gaș. Ați omorât pe Domnul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți; noi suntem martori ai Lui. Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremile de înviore” (F.A. 3:14-15, 19).

Aceste rânduri sunt scrise în mod expres pentru cei care, prin mulțimea și enormitatea păcatelor lor, au fost aduși pe

însăși marginea prăpastiei și disperării, ca și cum ar fi fost imposibil pentru Dumnezeu să aibă îndurare pentru niște rebeli abandonati ca ei. Dar chiar și pentru unii ca aceștia, există speranță.

Cine poate măsura distanța de la pământ la cer, de la est la vest, adâncimea mării sau durata veșniciei? Cu toate acestea, îndurarea lui Dumnezeu pentru păcătoșii care se pocăiesc le depășește cu mult, pentru că El a iubit atât de mult lumea, o lume de păcătoși, încât a dat pe unicul Lui Fiu pentru mântuirea lor.

Nu va avea, deci, El, îndurare pentru tine, păcătos murdar, condamnat și disperat? O, da, sigur va avea, căci El găsește plăcere în a fi îndurător. Îndurarea este atributul Lui, și de aceea, e la fel de imposibil să te poți pierde după cum este imposibil ca Dumnezeu să înceteze să existe, dacă vii la El cum trebuie, prin Isus Hristos, Prietenul păcătosului, care îți poate susține cauza înaintea tronului lui Dumnezeu.

Nu S-a rugat El chiar pentru ucigașii Lui? „Tată, iartă-i” (Luca 23:34). Să te respingă? Nu, sărmane păcătos, niciodată (Ioan 6:37-40, 47).

N-am scris aceste rânduri ca să te încurajez să tratezi păcatul cu ușurătate, ci în spiritul Evangheliei, pentru a arăta măreția îndurării lui Dumnezeu față de sărmanii păcătoși, înaintea cărora insistă cu toată dragostea Lui părintească, pentru a le face bine (Ps. 103:13). O, ascultă glasul îndurării

și, chiar de vor fi păcatele tale precum cârmâzul, aruncă-te la picioarele lui Isus, și vei primi binecuvântarea Mântuirii, obținută cu sângele Lui. Fie ca Domnul să îți dea credință!

24. ELIBERAREA DIN NECAZ

„Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!” (Ps. 50:15).

Prietene drag, aceste cuvinte prețioase sunt cuvintele Dumnezeului atotputernic, Tatăl tău ceresc, care a făcut astfel cunoscute bunătatea și îndelunga Lui răbdare înaintea copiilor oamenilor, în special înaintea acelor care se află în orice fel de necaz.

Ar fi fost posibil ca Dumnezeul binecuvântat, sfânt și îndurător să pună aceste cuvinte de consolare în gurile profesitorilor Lui, dacă n-ar fi intenționat să le împlinească? O, niciodată! Nu, prietene, Dumnezeu nu se joacă niciodată cu poporul Lui, nici cu cei care sunt în necaz, ci El așteaptă întotdeauna să fie plin de har, pentru că își găsește plăcerea în îndurare.

Ești tulburat în circumstanțele tale, temător că pâinea și apa ta vor se vor termina, sau ai avut parte de dezamăgiri amare, ajungând să ți se pară imposibil ca norul greu să mai plece de deasupra capului tău? Privește la promisiunea lui

Dumnezeu de la începutul acestui pasaj și amintește-ți că îți vorbește Cuvântul lui Dumnezeu, care este sigur și va rămâne sigur vreme de mii de generații.

Ești tulburat cu privire la păcatele tale, păcatele inimii, păcatele îndrăgite, răcnind cu putere și împotrivindu-se încercărilor tale de a te apropia de tronul harului, și împiedicându-te pe cale, lăsându-ți cu greu speranța scăpării? Fără îndoială, acesta trebuie să fie un mare necaz pentru tine, un munte înalt de trecut. Dar, prietene păcătos, nu trebuie să cazi pradă disperării. Dumnezeu este încă dornic să te ajute prin împlinirea Cuvântului Lui binecuvântat, căci promisiunea Lui este valabilă tuturor celor care Îl cheamă în ziua necazului.

Autorul acestei cărți a trecut și el prin necazuri grele, ajungând aproape de limita disperării. Dar atunci, el a chemat pe Domnul, și a fost eliberat din capcana care producea multe răni, fiind scos din mlaștina disperării, din groapa pieirii, prin mâna puternică a lui Dumnezeu. De aceea, acum este capabil să trimită această carte în întreaga lume spre mângâierea și încurajarea altora, care ar putea să ajungă în situații similare, pentru ca și ei să caute același remediu și, prin rugăciune, să obțină aceeași eliberare fericită și să se bucure de aceleași binecuvântări cerești. Aceste binecuvântări sunt asigurate prin cuvintele lui Hristos însuși – „orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit

în Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face” (Ioan 14:13-14).

Șterge-ți lacrimile și vino cu întristările tale înaintea Domnului. El le va transforma în bucurii. Nu trebuie să te temi de dezamăgire, pentru că Dumnezeu nu te va înșela niciodată și nici nu te va lăsa să pleci fără să te binecuvânteze.

25. UN CUVÂNT ADRESAT SĂRACILOR

„Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce auziți și ce vedeți: orbii își capătă vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții înviază, și săracilor li se propovăduiește Evanghelia” (Matei 11:4-5).

Dumnezeu a găsit cu cale să te pună într-o stare foarte smerită a vieții. Este nevoie să muncești din greu pentru pâinea ta zilnică și, uneori, datorită bolii sau a lipsei locurilor de muncă, ești incapabil să-ți capeți până și aceste lucruri și, de aceea, ești gata să gândești că, „of, n-am nici o mângâiere aici. Mai bine să mor, să scap de toate aceste neazuri”.

Dar, prietenul meu, tu ai un suflet nemuritor, care, atunci când trupul tău moare, va continua să trăiască pentru totdeauna, fie în fericire, fie în ruină. Te-ai gândit vreodată la aceasta? Te-ai gândit vreodată ce anume va spune bun venit sufletului tău după moarte? Biblia ne spune că sunt două stări, numai într-una va intra sufletul tău atunci când trupul va muri, și acolo va rămâne pentru vecie! Una din aceste stări

se numește Raiul. Este un loc al fericirii perfecte, unde nu va mai exista nici o boală, nici o întristare, căci păcatul nu va intra niciodată acolo.

Raiul este, deci, una din aceste două stări. Cealaltă este denumită iadul, și este un loc al chinului, al ruinei și blestemului. Nici nu poate fi descris cât de îngrozitor este iadul. Deschide-ți Noul Testament și citește ce spune despre iad Cuvântul lui Dumnezeu. În capitolul 9 din Evanghelia după Marcu, Domnul Isus Hristos spune de 3 ori că focul nu va fi stins niciodată și că, în iad, viermele nu va muri. În capitolul 16 din Evanghelia după Luca, în mod asemănător, începând cu versetul 19, este prezentată întâmplarea cu bogatul și Lazăr, și acolo ni se spune că cel bogat, când a murit, fost trimis în iad, unde era chinuit în flăcări, lipsit până și de o picătură de apă, care să-i răcorească limba.

Dar, prietenul meu, te-ai gândit tu vreodată la faptul că, în mod obligatoriu, și tu vei intra în doar una din aceste stări după moarte? Ai fost foarte nerăbdător vreodată să știi care din cele două stări va fi a ta? Poate că vei spune, „fără îndoială că m-am gândit. Dar eu n-am făcut nici un rău nimănui, chiar dacă sunt un om sărman și neștiutor. Da, sigur că nu sunt la fel de bun ca alții, dar sper că Dumnezeu va fi îndurător și milostiv”. Dumnezeu este milostiv, fără îndoială, dar El este și drept, și nu va putea trece cu vederea pe cel vinovat. Înaintea Lui, noi toți suntem vinovați. „Toți au păcătuit” (Rom. 3:10, 23).

Cu toții suntem, prin natura noastră, păcătoși, și la fel suntem și prin practica noastră. Oricât de drept ar fi comportamentul nostru, totuși, datorită faptului că ne-am născut în păcat, suntem obiectul mâniei drepte a lui Dumnezeu. Dar ai putea să îndrăznești să spui că ai trăit pe această planetă fără să fi comis vreodată păcate? Poate că ai citit poruncile, sau le-ai auzit citite la biserică. Ei bine, ai păzit tu toate aceste porunci? Ți-ai amintit întotdeauna de Ziua Domnului, și ai păzit-o mereu, trăind sfânt? Ai cinstit întotdeauna pe mama ta și pe tatăl tău? N-ai luat niciodată Numele Domnului în deșert? N-ai mințit niciodată pe nimeni? N-ai tânjit niciodată la ceea ce nu era al tău? Fără îndoială că trebuie să pledezi vinovat măcar la unele din aceste lucruri. Biblia ne spune că, „cine păzește toată Legea, și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate” (Iacov 2:10).

Eu cred că, acum, începi să simți că ești un păcătos. Dar dacă vei muri în păcatele tale, nu vei putea merge în Rai. Ia aminte la cât de groaznic este să petreci veșnicia în chinuri, să nu ai nici o speranță că acele suferințe vor înceta vreodată! Gândește-te la pericolul la care ești expus: chiar dacă că acum ești sănătos, moartea poate să vină asupra ta pe neașteptate și să te răpească din lumea aceasta într-o clipă! Gândește-te la pericolul în care ești, și nu da la o parte acest gând – mâine poate fi prea târziu. O, fugi de mânia care vine! Poate că vei spune – și eu sper că vei face acest lucru – „Dar unde să fug? Ce să fac ca să fiu mântuit?” Dacă acesta este strigătul inimii

tale, atunci îți pot spune, cu bucurie, că există o cale prin care toți păcătoșii pot fi mântuiți. Nu suntem abandonați ca să pierim. Citește acest pasaj din Evanghelia după Ioan: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16).

Acest binecuvântat Mântuitor, Domnul Isus Hristos, S-a pogorât din cer, în dragostea Lui mare pentru păcătoși, luând asupra Lui haina de slujitor, a trăit sărac printre oameni vreme de 30 de ani, fără a avea bogății, onoruri și mângâieri ale acestei lumi, dar a venit ca să facă bine, chemând pe păcătoși la pocăință, vindecând pe cei bolnavi, înviind pe cei morți, redând vederea orbilor, și, în final, a suferit moartea aceea crudă pe cruce, pentru a ne salva de la moartea veșnică. Astfel, a luat asupra Lui pedeapsa pentru păcatele noastre. De dragul Lui, Dumnezeu, care este bogat în îndurare, a promis iertarea și viața veșnică tuturor celor care se pocăiesc și cred în El.

Această iertare și acest har sunt oferite tuturor păcătoșilor care vin la El. „Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată! Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeuul nostru, care nu obosește iertând” (Isaia 55:1, 7).

Însuși Domnul spune, „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă” (Matei 11:28) și „Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară” (Ioan 6:37). Iată, aici găsești milă din abundență. Nu sârmane păcătos, oricât de rău ai fi, Isus nu te va abandona niciodată. Tu doar vino la El, crezând în puterea Lui și în dorința Lui de a te mântui, și El te va primi cu blândețe. Te va curăța de toată vina și toată contaminarea păcatului, te va iubi cu o iubire veșnică și, atunci când viața pământească se va termina, te va lua la El ca să trăiești alături de El pe vecie, în slavă.

Oricât ai fi de sărac și disprețuit acum, dacă vii la Hristos și dacă îți vei preda viața Lui, dacă te vei lepăda de păcatele tale și-L vei urma, pe calea îngustă a sfințeniei, El te va primi în cetatea cerească, pregătită pentru cei credincioși. El îți va da un trup glorios, nemuritor, te va îmbrăca cu haina albă a neprihănirii Lui, îți va pune o coroană de aur pe cap, și îți va umple sufletul cu o bucurie de nedescris.

Dar poate că sunt unii care citesc acest pasaj și gândesc că ei nu au făcut nici un rău și că, de aceea, nu se consideră păcătoși. Ei bine, dacă așa gândești, aceste vești bune nu sunt pentru tine. N-ai nimic în comun cu ele. Hristos a murit doar pentru păcătoși. El nu a venit să cheme la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe păcătoși. Cu toate acestea, trebuie să spun că,

dacă gândești astfel, nu vei vedea niciodată împărăția cerurilor. Dacă mori în credința că n-ai făcut nimic rău, atunci vei fi pierdut pe vecie!

Fie ca Dumnezeu, în dragostea Lui infinită, să-ți dea influența Duhului Sfânt pentru a-ți deschide ochii, ca să poți vedea pericolul în care te afli și să strigi la El pentru îndurare, înainte ca porțile Raiului să fie închise pentru totdeauna.

26. VESTEĂ BUNĂ PENTRU PĂCĂTOȘI

„El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi... El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilile Lui ați fost vindecați” (1Ioan 2:2; 1Petru 2:24)

Jertfa de ispășire pentru păcat! Dreptatea divină îndeplinită deplin, complet, astfel încât nici un obstacol să nu mai împiedice pe Dumnezeu să-l primească pe păcătosul care se pocăiește! Iată care este nevoia oricărui păcătos. Iată de ce are el nevoie, în mod sigur, pentru starea lui; după aceasta ar trebui să tânjească el.

Poate că ai fost nerăbdător, ai tânjit, ai fost neobosit în dorința ta de a ști dacă este posibil ca păcatele tale să fie iertate vreodată. Da, păcate comise împotriva luminii pe care Dumnezeu ți-a dat-o și împotriva convingerii de păcat din conștiința ta; păcate comise împotriva muștrărilor conștiin-

ței sau a insistențelor soțului, soției, părinților sau prietenilor; sau, poate, păcate comise împotriva insistențelor copiilor tăi, și peste toate acestea, păcate împotriva Cuvântului lui Dumnezeu.

Ei bine, sărmame păcătos, oricât de disperat ar fi cazul tău, există suficientă milă la Dumnezeu pentru iertarea întregii tale vinovății, dacă tu vei veni la Izvorul unde iertarea poate fi găsită. Iertarea este obținută de El, care este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre. El Însuși te încurajează să vii, cu propriile cuvinte, spunând că „orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor” (Matei 12:31).

Sângele prețios al lui Hristos a curs pentru mulți. A curs pentru un număr de oameni pe care nimeni nu îl poate număra (Apoc. 7:9) și, de aceea, dacă vii la El, nu există posibilitatea ca să fii lăsat afară.

Dar, atenție!! Ascultă sentința înfricoșătoare și groaznică pe care Mântuitorul insultat o pronunță față de cei care au respins și au batjocorit oferta Lui îndurătoare: „Cât despre vrăjmașii mei, care n-au vrut să împărătesc eu peste ei, aduceți-i înapoi, și tăiați-i înaintea mea” (Luca 19:27).

Păcătosule, această sentință groaznică te așteaptă, dacă respingi mila care ți se oferă fără plată de Acela care are puterea să mântuiască și puterea să distrugă. Dar voia Lui este ca nimeni să nu piară. De aceea, dacă vei pieri, vina îți va

aparține în totalitate și, vreme de secole nenumărate, în veșnicie, vei plânge după șansa pe care ai avut-o de a fi mântuit, dar atunci nu se va mai putea.

Vino acum, păcătosule, vino! Domnul Însuși te invită! O, vino, vino și primește îndurarea care îți este oferită. Străduiește-te să intri în ea și, ține minte, spre încurajarea ta, că aceia care o caută, o vor găsi. Succesul lor este sigur. Slăvit să fie Domnul!

27. PÂINEA VIEȚII

„Eu sunt Pâinea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea, pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii” (Ioan 6:51).

Să trăiești veșnic!!! Dar cui îi este făcută această promisiune? Acelora care mănâncă, se hrănesc din Fiul lui Dumnezeu (Ioan 6:57). Nimeni altcineva nu primește această promisiune, și nimeni dintre oameni nu va putea intra în împărăția cerurilor, ci numai aceia care se hrănesc cu adevărat din Hristos (Ioan 1:53).

Dacă Mântuitorul lumii, care S-a coborât din cer (Ioan 6:51) pentru a-i salva pe oameni de la moartea veșnică, dacă El declară acest adevăr extraordinar, fiecare păcătos ar face bine să-și plece fața până la pământ, gândindu-se în profunzime care ar fi consecințele îngrozitoare și nesfârșite ale ignorării muștrării și avertismentului făcut de Domnul, de însuși Fiul binecuvântat al lui Dumnezeu.

Ia, deci, aminte la îndemnul Lui: „Lucrați nu pentru mâncarea perietoare, ci pentru mâncarea, care rămâne pentru viața veșnică, și pe care v-o va da Fiul omului” (Ioan 6:27). Ai gustat din această pâine vreodată, păcătosule? Ai tânjit tu, înfometat și însetat, după neprihănire? Ai simțit tu mușcătura păcatului? Dacă nu, ia aminte, căci stai pe însăși marginea prăpastiei oribile, unde cei nepocăiți sunt aruncați pe vecie, în afara împărăției lui Dumnezeu.

În această împărăție, mâncarea este spirituală, și dacă nu ai început să consumi din ea aici, pe pământ, nu vei putea gusta din ea în cer, căci acolo nu-și vor găsi loc decât cei cu adevărat răscumpărați. Dacă nu ai experimentat pocăința adevărată și abandonarea tuturor păcatelor cunoscute, în gând, vorbă și faptă, vei fi pierdut pe vecie!!

Iată, prăpastia îngrozitoare se deschide sub pașii tăi. Doar câțiva pași în plus pe calea păcatului, și vei fi aruncat în focul cel veșnic.

Scapă-ți viața! Aleargă la Muntele sfințeniei, Domnul Isus Hristos, la pâinea vieții veșnice! Nu întârzia nici o clipă – ușa îndurării stă larg deschisă acum. Intră pe ea și vei fi mântuit!

28. TREBUIE SĂ FII NĂSCUT DIN NOU

„Drept răspuns, Isus i-a zis: ‚Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu’. Nicodim I-a zis: ‚Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale, și să se nască?’ Isus i-a răspuns: ‚Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din carne, este carne, și ce este născut din Duh, este duh. Nu te mira că ți-am zis: Trebuie să vă nașteți din nou’” (Ioan 3:3-7).

Acest verset arată foarte clar că o simplă mărturisire a lui Hristos, cu gura, nu este de ajuns. Nimic altceva decât o posesie reală a Lui în inimă va satisface cerințele dreptății lui Dumnezeu. Și, înainte de a obține aceasta, trebuie cu toții să experimentăm o înnoire a inimii, prin Duhul lui Dumnezeu. Trebuie să fim făcuți capabili să vedem natura oribilă și consecințele păcatului, iar acest lucru ne va face să ne scârbim de păcat. Trebuie să fim născuți din Duhul. Întreabă-te acest

lucru – sunt eu născut din nou? Am eu o dorință să cunosc dacă sunt în această stare? Cercetează-te după definiția apostolului cu privire la această învățătură – „dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi” (2Cor. 5:17). Ești tu o făptură nouă? S-au dus toate lucrurile vechi, au devenit toate lucrurile noi pentru tine? Acționezi tu după o gândire nouă și ai țeluri noi? Îți este păcatul dezgustător și sfințenia plăcută? Este Hristos prețios pentru tine? Îți dorești tu din toată inima să te bucuri de El și să fii ca El? Ești preocupat să-L glorifici în trupul și duhul tău, care sunt ale Lui? Dacă ai răspuns afirmativ la toate aceste întrebări, atunci poți spune fără îndoială – SUNT NĂSCUT DIN NOU.

Nașterea din nou îți va da dorințe noi, sentimente noi și bucurii noi. Sufletul este astfel înnoit, și va privi înapoi cu uimire la îndelunga răbdare și la îndurarea lui Dumnezeu, atunci când erai în starea de răzvrătire împotriva Lui și te miri cum de s-a putut ca să nu fii aruncat în chinul cel veșnic. Inima îți este acum plină de dorințe sfinte și de tânjirea constantă pentru Hristos. Toți aceia care au experimentat această transformare, care au în inima lor acest principiu viu și nou, pot să se simtă asigurați că Domnul Și-a pus pecetea asupra lor pentru vecie. Nimic nu-i mai poate separa de dragostea Lui neschimbătoare. Fie ca aceste rânduri să dea speranță și mângâiere oricărui suflet prăbușit.

29. VIAȚA VEȘNICĂ

„Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea” (Ioan 10:28).

Viața veșnică!! Acesta este însăși scopul pentru care Scripturile au fost scrise și acesta este însăși scopul pentru care binecuvântatul nostru Mântuitor a venit în lume, declarându-se a fi Calea, Adevărul și Viața – viața veșnică.

Acesta este și scopul pentru care această carte a fost scrisă – pentru a trezi pe păcătoși din somnul morții, ca și ei să găsească drumul spre viața veșnică. În îndurarea lui Dumnezeu, prin harul Lui, El a însoțit aceste slabe eforturi cu binecuvântarea Lui bogată, astfel că mulțimi de oameni din diferite părți ale lumii, au fost aduși în punctul de a lăuda pe Domnul pentru faptul că „Prietenul păcătoșului” a ajuns să fie ajuns și în mâinile lor. Chiar dacă autorul este foarte mulțumitor pentru acest adevăr care îi înviorează sufletul, totuși dorința lui este de a da lui Dumnezeu toată slava și toată lauda.

Iarăși spun – datorită milei și compasiunii infinite a Domnului - însuși autorul a fost smuls din profunzimea păcatului și ale nelegiurii, și făcut o făptură nouă, născut din nou din Dumnezeu. Tot îndurării Lui datorez dorința și puțința de a scrie aceste rânduri și de a le trimite în toată lumea, pentru ca și alți păcătoși (nu atât de stricați ca mine) să se bucure de aceeași mântuire și de viața veșnică, binecuvântări care se găsesc numai în Isus Hristos (Ioan 5:10-12).

Fii, deci, curajos, oricine ai fi și în orice stare te-ai afla, oricât de mult și de grav ai fi păcătuit. Fii curajos și vino la Domnul Isus! Scriptura ne asigură că acela care are pe Fiul lui Dumnezeu, are viața!

Autorul acestor rânduri, cândva rătăcit, dar răscumpărat prin harul suveran, se apropie în grabă de sfârșitul călătoriei lui pământești, și așteaptă să fie primit în slava veșnică, își așteaptă singurul refugiu, neprihănirea Răscumpărătorului lui. După mulți ani de experimentare fericită a dragostei iertătoare, el își lasă acum ultimul cuvânt prin aceste rânduri, ca o moștenire pentru toți cititorii din viitor ai cărții „Prietenul păcătoșului”, implorând îndurarea Dumnezeului milostiv, de dragul Fiului Lui preaiubit, ca să se folosească de ea ca de o binecuvântare specială pentru sufletele rătăcite, astfel ca acestea să fie ridicate din moartea păcatului și să devină moștenitoare ale vieții veșnice. Amin!